

We zeggen het maar even voor de zekerheid: printen is alleen toegestaan voor persoonlijk gebruik. Het is niet supersympathiek om dit artikel te verspreiden. Sterker nog: het is verboden. Gelukkig is het heel eenvoudig om anderen een Blendle-linkje te sturen. Delen kan dus altijd!

Het Parool

11-03-2017

Maarten Moll Kwakman

Hotelkamers spelen in de literatuur een niet onbelangrijke rol. In Babylon van Marcel Möring begint met de dood van Herman, de oom van de hoofdpersoon Nathan. Herman overlijdt als hij de liefde bedrijft met een prostituee in zijn hotelkamer. Sterk begin.

We herinneren ons, vooral uit de verfilming, de hotelkamers in het Overlook Hotel in Stephen Kings roman The shining. Het gezever over hotelkamers in de wandeldagboeken van J.J. Voskuil. En de Franse hotelkamers uit A sport and a pastime van James Salter waar Philip Dean en Anne-Marie hun ding doen.

Om maar wat te noemen.

Maar nu is er een boek verschenen met verhalen over hotelkamers. Zo'n boek bestond nog niet. Maar nu dus wel. En het is een geweldig boek! En een ongelofelijk humoristisch boek. Kom daar nog maar eens om tegenwoordig.

Hotelkamerverhalen. Geschreven door Bas Kwakman, directeur van Poetry International.

Hij schrijft met de blik van een dichter. Zijn verbeelding is groot. Hij is een zinnenschrijver, en in elke zin gebeurt iets

Een regelrechte literaire ontdekking!

'Wonderlijk zijn de wegen van een poëziefestivaldirecteur,' lezen we op de achterflap. Kwakman, ook beeldend kunstenaar, maakte bij elk verhaal een tekening van de hotelkamer waarin hij verbleef.

En wonderlijk zijn de verhalen zeker. 'Fictie, grotendeels verankers in realiteit.' Mooi aan Hotelkamerverhalen (De Arbeiderspers) is dat Kwakman ons niet lastigvalt met verhandelingen over poëzie, maar gewoon vertelt wat hij meemaakt als hij op reis gaat naar bijvoorbeeld. Mongolië, Noorwegen en Colombia. Hij is geïnteresseerd 'in de cultuur, de mensen, hun eigenaardigheden en hun verhalen'.

Zonder inleiding begint Kwakman met een bezoek aan een festival in Macedonië, in 2005 (Hotel Drim, Struga). Eerste zin: 'Hoeveel dichters zijn er op jouw festival gestorven?'

We lezen over hotelgasten en portiers die in Ulaanbaatar de kamer komen binnenvallen, een eigengereide Noorse festivaldirecteur, voetmassage in China, en John Malkovich in Parijs.

Hotelkamerverhalen is eigenlijk een 'gewone' verhalenbundel. Kan zo op de longlist voor iedere literaire prijs. Kwakman kan goed schrijven, en dat komt vooral omdat hij goed kan kijken. Hij schrijft met de blik van een dichter. Zijn verbeelding is groot. Hij is een zinnenschrijver, en in elke zin gebeurt iets.

'In de rij voor de incheckbalie staan zes Italianen met grote stalen kooien op wielen waar kleine, gedrongen vechthonden in zitten.'

m.moll@parool.nl

Dit stuk las je voor € 0,15 via Blendle. Viel het tegen? [Vraag je geld terug.](#)

Lees je graag Het Parool? [Neem een abonnement](#)